

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4455/2018
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против тужене Адвокатске коморе Војводине, Нови Сад, коју заступа пуномоћник Милан Караћ, адвокат из ..., са умешачима на страни тужене ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизијама умешача ВВ и ГГ, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4169/17 од 19.04.2018. године, у седници одржаној 04.03.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈУ СЕ ревизије умешача на страни тужене ВВ из ... и ГГ из ..., изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4169/17 од 19.04.2018. године, као недозвољене.

Образложење

Пресудом на основу признања Вишег суда у Новом Саду П1 25/17 од 28.07.2017. године утврђено је да су одлука УО АКВ бр. ...-.../... од 13.06.2017. године о именовању ДД, адвоката из ..., за вршиоца дужности делегата за упражњено место делегата у скупштини АКВ до избора новог делегата, одлука УО АКВ бр. ...-.../... од 13.07.2017. године о именовању ГГ, адвоката из ..., за вршиоца дужности делегата за упражњено место делегата у скупштини АКВ до избора новог делегата, одлука УО АКВ бр. ...-.../... од 13.06.2017. године о именовању ТЂ, адвоката из ..., за вршиоца дужности делегата за упражњено место делегата у скупштини АКВ до избора новог делегата, одлука УО АКВ бр. ...-.../... од 13.06.2017. године о именовању ЕЕ, адвоката из ..., за вршиоца дужности делегата за упражњено место делегата у скупштини АКВ до избора новог делегата, одлука УО АКВ бр. ...-.../... од 13.06.2017. године о именовању ЖЖ, адвоката из ..., за вршиоца дужности делегата за упражњено место делегата у скупштини АКВ до избора новог делегата и одлука УО АКВ бр. ...-.../... од 13.06.2017. године о именовању ЗЗ, адвоката из ..., за вршиоца дужности делегата, за упражњено место делегата у скупштини АКВ до избора новог делегата, ништаве и да не производе никакве правне последице.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4169/17 од 19.04.2018. године жалбе умешача на страни тужене, ГГ и ВВ, су одбијене и потврђена пресуда на основу признања Вишег суда у Новом Саду ПП 25/17 од 28.07.2017. године.

Против правноснажане пресуде донесене у другом степену умешач на страни тужене ГГ је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавио и умешач на страни тужене ВВ на основу члана 403. став 2. тачка 2. из свих разлога предвиђених чланом 407. Закона о парничном поступку.

Умешач на страни тужене ВВ изјавио је и допуну ревизије 27.03.2019. године, која није размтрана с обзиром на то да је изјављена по протеклу законског рока за изјављивање ревизије, прописаног члана 403. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Чланом 403. став 2. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је: то посебним законом прописано; другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Према ставу 3. наведеног члана, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према одредби члана 33. став 1. и 2. ЗПП, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, а тужилац у тужби наведе да пристаје да уместо испуњења тог захтева прими одређени новчани износ, као вредност предмета спора узмеће се тај износ; у другим случајевима, ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

У конкретном случају предмет спора је утврђење ништавости одлука тужене, што значи да се тужбени захтев не односи на новчани износ, па је меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Тужба у овом спору поднета је 15.06.2017. године а као вредност предмета спора наведен је износ од 15.000,00 динара, који износ је утврђен и од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да се ради о грађанскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање и да означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а не ради се о случајевима прописаним чланом 403. став 2. ЗПП (да је ревизија посебним законом прописана; да је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; да је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака), то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије недозвољене.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић